

Publicerad 2006-07-19 01:15 av Alfredo Augusto

...

Febrig blick och klackskor

Dom snackar om hungersnöd
och tredje världen
när vi läser
om digerdöden
och handlar kläder

halsband av låtsasguld
och mobiltelefoners
ringsignaler
som spädbarns skrik

febrig blick och klackskor
frossa
kallsvett
och ett jävlar anamma
jag vet vart du bor
det vet jag med
utjämnat kvitterat och oavgjort
ljummet
kvavt
disigt
slumrar staden till liv av
bilarnas väg uppför backarna
rost mellan tårna
rastlöshet
under ögonen
ett lager mögel
över läpparna

platsen där jag står
säger inget om vem jag är
därför går jag
därifrån

jeansen slitna
skjortan ostruken
med mord i blicken
och bakåtkammat hår

den rotlöshet som
myntets andra sida
visar en motvikt till rädslan
för att en gång
se gud i ögonen
säga hej
säga hej då
och gå därifrån med
känslan av att
var det bara så här

en konstnär
utan färg stirrar in
i stenmurarna
är bara broar på högkant
och varje tunnel
kommer ut någonstans
en liten vink
en liten blink
är ett sorgligt
och ett brustet halleluja
halleluja halleluja
ögon tåras
kinder fåras
torkar snart in igen
kärleken stelnar
och dör
på landsvägen till Golgata

jag har mitt bläck
ni har era kläder

händerna fortfarande tomma
knogarna blodiga
tänderna gnisslande
och ögonen kisande
rösten viskande
den stora båten vid Göta Älv
höjer segel och
försvinner bort mot horisonten
ett stängsel av

taggtråd
okänt mål sänk segel
när ingen ser
där bara drunknande män
kan se oss
sjunk under ytan
som en sten och låt
han som satt kvar
sköta snacket efteråt
en gud
och hans son
kunde lika gärna
vara du och jag

solen droppande
som honung
solnedgång

himmeln glidande
hasande ner som blåa lakan
på sina
flaggstångar

skjutande stjärnor
är stenskott för dom
som knutit händer
bett naglarna
avbitna och
kört bilen bort från
Vintergatan hem
till landet där sagornas
prinsessor dricker vin
med Gud

drömmar hängs upp
på tork där vita
lakan hängt förut
med samma klädnypor
i samma vind som
generalens dotter
hänger upp sin farsas

kläder ruttnar
som grenarna
över allén
städer översvämmade av
pengar och läder
ogifta män kavlar upp
skjortärmarna i förebyggande
syfte letar
efter någon att
knulla och aldrig förut
har drömmarna
varit så verkliga
som när kyparen
serverar en vinflaska till
och säger några ord
om gårdagens väder

astronautens barn viker pappersflygplan
ubåtar sänks
som framtiden dränks i en skur
av det var bättre förr-
citat
med samma spik som spikades
genom Jesus hand spikar
gifta par upp sina bröllopsfotografier
vita tänder retuscherade i
photo shop brudgummens ögon
flackande för sånt går inte
att retuschera bort gör oss
till ett folk
av solglasögon även
i molnigt väder och skurar
liknande dom med
det var bättre förr-citat

trottoarers kanter
som ruiners
branter och varför
bär varje steg
livet och döden
på sin

rygg

ingenstans finns
det någonstans
att ta vägen för dom
som hungrar
efter livet och
törstar efter
bröd det ligger bara
terapeuter här
och där som säger att
allting borde vara
precis tvärtom
droppar Freud
frågar
blev du våldtagen som barn
och alla lögner
är vita lögner även dom
som inte
ersätter sanningen

ge mig sot att bada i
ge mig sot att bada i

som att allting handlar om mig
men ändå
är jag så långt
därifrån

härifrån

borta
borta
jag är borta
vilsen
blöt
jag är vilsen
blöt och trampad på
i en värld
där unga viker ut sig på
internet och kallar det

för konst
trär jag fingrarna mellan penslarna
som tråden
i sitt nålsöga väver
stumparna som aldrig blivit
vävda förut till
en tygstycke litet nog
att kallas dörrmatta

nya smycken
putsade
glänsande
för drömmarna av stål
hängande runt
nackar
kroppar
nakna
som antiloper
zebror
bufflar slitna i stycken
av lejon
tigrar
kungar drottningar
prinsar
och deras släktingar

jag såg min generation förpestas och segla ut på oceanerna
ensamma
och utan åror
segel av siden
men utan vind
drunkna i sina egna spyor
spotta och förblöda
i ett regn av musik
mögel
och damm

på TV:n reklam för nikotinfritt snus
matprogram med nakna kockar
påklädda och sminkade
förbarmade frustrerade

stressade och utbrända
men leende
som att vi käkar för att
det är gott som att vi snusar för att
överleva

ett vakuum
en dröm
efter hundra dar av korsfästelse
tvättade lakan
och några timmars sömn

fåglar flyger
vingar tappas till marken som
snöflingor på gatorna
står barnen
utsvultna
med uppspända ögon
fogade mot betongväggarna
lyssnande till klockspelet som ingen ser
ingen heller sett
ljuder likt en plåtburk varje dag klockan 12
med lätena ekandes gatan upp
gatan ner
står barnen där det
enda som rör sig är gamarna
ovanför som ibland störtar
som ibland inte störtar
till barnens mumlande
när barnen mumlar
nu är klockan 12
nu är klockan inte 12

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alfredo Augusto med Poeter.se id #8058 innehar upphovsrätten